

"یوهان گوته" شاعر و نویسنده شهیر آلمانی (1749م)

یوهان ولفگانگ گوته از مشاهیر نویسندگان و شعرای آلمان در 28 اوت 1749م در شهر فرانکفورت آلمان به دنیا آمد.

یوهان ولفگانگ گوته از مشاهیر نویسندگان و شعرای آلمان در 28 اوت 1749م در شهر فرانکفورت آلمان به دنیا آمد. پدرش حقوقدان بود و محیطی فرهنگی برای رشد و تعلیم و تربیت گوته فراهم آورد. وی در این محیط تحت آموزش منظم و کامل قرار گرفت. در 16 سالگی جهت تحصیل در رشته حقوق به لایپزیگ رفت. دوره دانشجویی وی با حضورش در محافل اشرافی همزمان بود که سه سال به طول انجامید. گوته در سال 1768م به فرانکفورت بازگشت و پس از انتشار اثر خود به نام *های شریان جرم و دیوان نغمه*، برای ادامه تحصیل به استراسبورگ رفت. اقامت وی در این شهر در تحول اندیشه و هنر گوته تأثیری مهم بر جای گذاشت. آشنایی با هنرمندان و شاعران و مطالعه آثار بزرگان، باعث خلق آثاری توسط گوته گردید که به عنوان شاهکار هنر آلمان به حساب می‌آیند. وی در سال 1771م با دریافت مدرک در رشته حقوق به فرانکفورت بازگشت و علاوه بر اشتغال به وکالت، اقدام به ارائه آثار خود نمود که سرآغازی بود بر عظمت و تجلی نبوغ او. گوته بزرگ‌ترین شخصیت ادبی قرن نوزدهم و یکی از برجسته‌ترین نوابغ تاریخ بشر است. گوته را مبلغ ادبیات آلمان می‌دانند. روح بلند پرواز، قوه تخیل بی‌نظیر، قدرت بیان و قلم سحرآمیز او در مردم آلمان سخت تأثیر کرد و او را سرآمد شعرا و نویسندگان آن کشور گردانید. وی علاوه بر رشته‌های ادبی، در علوم فیزیک، پزشکی و طبیعی نیز مطالعه و تحقیق کرده و تألیفاتش نیز دارد. او به اشعار حافظ علاقه‌ای خاص داشت و زبان‌های لاتینی، یونانی، ایتالیایی، انگلیسی و عربی را می‌دانست. گوته هم‌چنین علاقه زیادی به قرآن و اسلام داشت و اثر آن را نجات بخش و عمیق معرفی کرده است. وی پس از آشنایی با دنیای شرق و نیز مطالعه قرآن مجید، در اندیشه نگارش نمایشنامه‌ای افتاد که در آن مقولاتی چون عظمت پیامبر اسلام (ص)، ارتباط پیامبر با خدا و وضع تاریخی و روابط با مردم را مقایسه نماید. کتاب *نغمات محمد (ص)*، پس از این مطالعه، نوشته شد. گوته سپس با تقلید از حافظ، دیوان شرقی و غربی را منتشر نمود که در عین تقلید، بُعد غربی و ساختار فکری گوته در آن حفظ شده است. با این حال مضامین مشترکی چون آزادی فکر، وسعت روح، تجلی خدا در طبیعت و... در دیوان گوته و حافظ وجود دارد. از گوته حدود یکصد و چهل اثر اعم از شعر، رمان، خاطرات و آثار علمی برجای مانده که دیوان شرقی و نغمه‌های رومی از مشهورترین آثار اوست. هم‌چنین کتاب *تحفه‌های گوته*، شامل مجموعه اشعار اوست که در دو سلسله و مجموعاً نه دفتر منتشر شد. در مجموعه نخست با لحن گزنده و هجوآمیز و در مجموعه دوم به جنبه‌های صرفاً پندآمیز پرداخته است. وی در این مجموعه، در واقع نسل آینده را مخاطب قرار داده و خواهان تعلیم آنهاست، با این حال لحن نصیحت‌گرا فضل فروش را ندارد. گوته از آیندگان می‌خواهد که عاشق زندگی باشند. در بخشی دیگر از این کتاب، اندیشه‌های سیاسی گوته مطرح می‌شود. وی از دموکراسی متکی بر اکثریت بیزار است و خواهان حاکمیت برگزیدگان فکری بر مردم است تا به ترقی و رشد جامعه بیانجامد. بر همین اساس، ضمن نفی انکار خدا، یگانه دین را دین طبیعت، دانش و هنر می‌داند. گوته از نظر ادبی در آلمان دارای همان مقامی است که دانته در ایتالیا و شکسپیر در انگلستان داشته‌اند. وجود گوته مدت شصت سال بر همه جا سایه افکنده بود و کمتر شخصیتی چون گوته در ادبیات جهان چنین نفوذی داشته است. اهمیت او در نتیجه نبوغ و وسعت اندیشه‌اش بود. نابغه‌ای که نه تنها نماینده کامل ادبیات و تمدن عصر خویش به شمار می‌آید، بلکه خود دایرة المعارفی بود که دوره از تمدن و فرهنگ بشر را در برداشت و سال‌ها مرجع شکل‌های گوناگون اندیشه و هنر بود. هم‌چنین ارزش تمدن مادی در آثار گوته موضوع تازه‌ای را در ادبیات جدید آلمان وارد کرد و از این‌رو می‌توان او را خالق اندیشه‌های رئالیستی و واقع‌گرایانه دانست. ولفگانگ گوته سرانجام در 22 مارس 1832م در 83 سالگی درگذشت.